

«ΠΑΝΤΑ ΧΟΡΗΓΕΙ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟ ΑΓΙΟΝ»

(Θεολογικό σχόλιο στην εορτή της Πεντηκοστής και του Αγίου Πνεύματος)

ΛΑΜΠΡΟΥ Κ. ΣΚΟΝΤΖΟΥ Θεολόγου - Καθηγητή

Ο Παράκλητος, το Πνεύμα το Άγιο, είναι το κυριαρχούν θείο πρόσωπο στην διαδικασία της σωτηρίας μας μετά την εις ουρανόν αποδημίας του Κυρίου Ιησού Χριστού. Από την αγία ημέρα τη Πεντηκοστή όταν κατέβηκε ως **«γλώσσαι ωσεί πυρός»** (Πράξ.2,3) στο γνωστό υπερώο της Ιερουσαλήμ, το Οποίο **«μένει εις τον αιώνα»** (Ιωάν.14,16) στον κόσμο, ως παρηγορητής, ενδυναμωτής και οδηγός της αλήθειας (Ιωάν.14,26). Γενικά Θα μπορούσαμε να πούμε ότι το Άγιο Πνεύμα είναι ο συνεχιστής του απολυτρωτικού έργου του Χριστού μέσα στην Εκκλησία.

Ο απόστολος Παύλος, υπέρ παντός άλλου, στην υπέροχη θεολογία του, εξαίρει τη συμβολή του Αγίου Πνεύματος στη διαδικασία της απολυτρώσεως του ανθρωπίνου γένους, τόσο κατά την προϊστορία της σωτηρίας, τόσο κατά την εν τω κόσμω παρουσίας και δράσεως του Σωτήρος Χριστού, όσο και κατά την εποχή της χάρητος, δηλαδή της Εκκλησίας, από της ιδρύσεώς Της μέχρι και των εσχάτων ημερών Της.

Ο Θεός Πατήρ ευδόκησε και συνέλαβε προαιωνίως στον θείο Του νου την ιδέα της σωτηρίας του κόσμου, ο Θεός Υιός ανέλαβε να υλοποιήσει το θείο σχέδιο αποδεχόμενος να ενανθρωπισθεί (Φιλ.2,8), και ο Θεός Παράκλητος κατεστάθη η ακένωτη πηγή φωτός, αλήθειας, δωρεών και χαρισμάτων προς τον κόσμο και ολόκληρη τη δημιουργία. Η σωτηρία του ανθρωπίνου γένους είναι αποτέλεσμα συνεργασίας ολοκλήρου της Θεότητας.

Ο Κύριος Ιησούς Χριστός λίγο πριν το τέλος της επί γης παρουσίας Του, ανάγγειλε στους περίλυπους, μπροστά στο επερχόμενο Πάθος, την έλευση του Παναγίου Πνεύματος στον κόσμο, το Οποίο Θα παραμέριζε τα ανυπέρβλητα εμπόδια για την αύξηση της Εκκλησίας και Θα άνοιγε το δρόμο για την νέα πορεία της ανθρωπότητας μέσα στην ιστορία. Το απολυτρωτικό έργο του Χριστού μπορεί να γίνει γνωστό και επωφελές σε κάθε άνθρωπο μόνο δια του Αγίου

Πνεύματος, διότι ο Παράκλητος είναι πλεον ο οδηγός «εις πάσαν την αλήθειαν»(Ιωάν.14,26).

Ο απόστολος των Εθνών τονίζει κατηγορηματικά πως **«Ουδείς δύναται ειπείν Κύριον Ιησούν ει μη εν Πνεύματι Αγίω»** (Α΄Κορ.12,3). Αυτό σημαίνει πως ο Θεός Παράκλητος είναι πλεον ο κύριος της Εκκλησίας και του κόσμου, μετά την Ανάληψη του Χριστού. Αυτός μας κάνει γνωστό τον Λυτρωτή μας Ιησού Χριστό και ενεργοποιεί το σωτήριο έργο Του σε κάθε άνθρωπο, που θέλει να σωθεί. Κατά συνέπεια, όχι μόνο η άρνηση του απολυτρωτικού έργου του Χριστού, αλλά και η άρνηση της συμμετοχής του Αγίου Πνεύματος στη λυτρωτική διαδικασία του κόσμου, αποτελεί πρωταρχική αιτία απώλειας της σωτηρίας πολλών.

Η παρουσία του Αγίου Πνεύματος στον κόσμο εκδηλώνεται ποικιλότητα, με **«διαιρέσεις χαρισμάτων», με «διαιρέσεις διακονιών», με «διαιρέσεις ενεργημάτων»** (Α΄Κορ.12,4-6), με καρποφορία πνευματικών καρπών (Γαλ.5,22). Κάθε αγαθό και δωρεά που δίνεται στους ανθρώπους είναι προϊόν του Αγίου Πνεύματος. Σε κάθε άνθρωπο **«δίδεται η φανέρωσις του Πνεύματος προς το συμφέρον»** αυτού (Α΄Κορ.12,7)

Το Άγιο Πνεύμα μοιράζει χαρίσματα στους πιστούς τα οποία είναι χρήσιμα για τη σωτηρία τη δική τους, αλλά και για το σωστικό έργο της Εκκλησίας. Σε άλλον **«δίδεται λόγος σοφίας, άλλω δε λόγος γνώσεως κατά το αυτό Πνεύμα, ετέρω δε πίστις εν τω αυτό Πνεύματι, άλλω δε χαρίσματα ιαμάτων εν τω αυτό Πνεύματι,**

άλλω δε ενεργήματα δυνάμεων, άλλω δε προφητεία, άλλω δε διακρίσεις πνευμάτων, ετέρω δε γένη γλωσσών, άλλω δε ερμηνεία γλωσσών. Πάντα δε ταύτα ενεργεί το εν και το αυτό Πνεύμα, διαιρούν ίδια εκάστω καθώς βούλεται» (Α΄Κορ.12,8-11).

Το Άγιο Πνεύμα μοιράζει διακονίες στο λαό του Θεού, οι οποίες υπάρχουν για να διακονούν καθολικά τις πνευματικές και υλικές ανάγκες του, εις τρόπον ώστε να ζει αποκλειστικά μέσα στην χάρη του Θεού και να μην έχει ανάγκη από τα **«σκύβαλα»** του κόσμου (Φιλιπ.3,8). Η Εκκλησία του Θεού υπάρχει για να μεταλλάσσει ολοκληρωτικά και καθολικά τον άνθρωπο της αμαρτίας και της

φθοράς σε νέα αναγεννημένη και χαριτωμένη ύπαρξη. Πρωτ' απ' όλα το **«Πνεύμα το Άγιον έθετο επισκόπους ποιμαίνειν την Εκκλησίαν του Κυρίου και Θεού»** (Πραξ.20,28). Ακολούθως όρισε **«εν τη Εκκλησία πρώτον αποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, έπειτα δυνάμεις, είτα χαρίσματα ιαμάτων, αντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσών»** (Α' Κορ.12,28). Επίσης **«έδωκε τους μεν τους μεν αποστόλους, τους δε προφήτας, τους δε ευαγγελιστάς, τους δε ποιμένας και διδασκάλους, προς καταρτισμόν των αγίων εις έργον διακονίας, εις οικοδομήν του σώματος του Χριστού»** (Εφ. 4,11-12).

Το Άγιο Πνεύμα καρποφορεί στις καρδιές των πιστών υπέροχους και σπανίους πνευματικούς καρπούς ως αποτέλεσμα επίπονης καλλιέργειας. Ο θεόπνευστος απόστολος αφού αναφέρει τα βδελυρά έργα τη σαρκός, τα οποία είναι οι καρποί της αμαρτίας, παραθέτει στη συνέχεια του καρπούς του Πνεύματος, οι οποίοι είναι **«αγάπη, χαρά, ειρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, αγαθοσύνη, πίστις, πραότης, εγκράτεια»** (Γαλ.5,22-23). Οι καρποί της σαρκός φανερώνουν τον άνθρωπο της πτώσεως, της αμαρτίας και της φθοράς, οι δε καρποί του Πνεύματος δηλώνουν τον αναγεννημένο εν Χριστώ άνθρωπο της χάριτος και της σωτηρίας. Ο Κύριος Ιησούς Χριστός μας είχε πει πως **«εκ γαρ του καρπού το δένδρον γινώσκεται»** (Ματθ.12,33), κατά συνέπεια και ο πνευματικός αναγεννημένος άνθρωπος ξεχωρίζει από τους καρπούς του Αγίου Πνεύματος, που είναι στολισμένος.

Πρακτικά το Άγιο Πνεύμα παραμένει μέσα στην Εκκλησία και οδηγεί το λαό του Θεού στη σωτηρία. Αυτό είναι ο πραγματικός τελετουργός των ιερών σωστικών μυστηρίων και αγιαστικών πράξεων της Εκκλησίας μας. Αυτό είναι ο αλάθητος δάσκαλος που οδηγεί το πλήρωμα **«εις πάσαν την αλήθειαν»** (Ιωάν.14,8). Η συγκρότηση του εκκλησιαστικού οργανισμού στηρίζεται στην ενέργεια του Αγίου Πνεύματος και οι αποφάσεις παίρνονται με την επίγνωση ότι **«έδοξε τω Αγίω Πνεύματι και ημίν»** (Πραξ.15,28). Δεν είναι τυχαία η ίδρυση της Εκκλησίας την αγία ημέρα της Πεντηκοστής.

Παραθεώρηση της παρουσίας και του έργου του Παρακλήτου στην Εκκλησία αποτελεί βασική άρνηση του μυστηρίου της εν τω όλω Θεώ επεργασίας της σωτηρίας του ανθρωπίνου γένους. Διάφοροι αιρετικοί, με επικεφαλής τους ψευδομάρτυρες του Ιεχωβά, όχι μόνο αρνούνται τη συμμετοχή του Αγίου Πνεύματος στη διαδικασία της σωτηρίας μας, αλλά αρνούνται και αυτή ακόμα την προσωπική υπόστασή Του, παρά τις πάμπολλες αντίθετες αναφορές της αγίας Γραφής. Αυτοί ανήκουν στην κατηγορία των βλασφημών του Αγίου Πνεύματος, για τους οποίους ο Χριστός απέκλεισε τη σωτηρία, εφόσον εμμένουν στις βλασφημίες τους (Λουκ.12,10).

Σε αντίθεση με την ποικίλη ετεροδοξία, η οποία θεωρεί το πρόσωπο και το έργο του Παρακλήτου διαφορετικά όπως αναφέρεται στη Θεία αποκάλυψη, όπως αυτή κατανοήθηκε εν Αγίω Πνεύματι από τους θεοφόρους Πατέρες, η Αγία Ορθόδοξος Καθολική Εκκλησία μας, προσβλέπει στο Θείο πρόσωπο του Παρακλήτου και εναποθέτει τον αγώνα της και τις αδυναμίες της σ' Αυτόν. Τα δε χαρίσματα, οι ενέργειες και οι καρποί Αυτού είναι εμφανή θαυμαστά σημεία της παρουσίας Του στη ζωή του λαού του Θεού.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΝΙΤΗΣ